

N. 5

พระสมณดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส
 ประธานแก่บรรดาบาทหลวง นักบวช นักพรต ผู้รับเจิม

สามเณร และครูคำสอน

ณ วัดนักบุญเปโตร อ.สามพราน จ.นครปฐม

วันศุกร์ ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๙

สวัสดีพี่น้องชายหญิงที่รัก

ขอขอบใจพระคุณเจ้า โยเซฟ ประธาน ศรีदारุณศีล สำหรับคำกล่าวต้อนรับ พ่อรู้สึกยินดียิ่งที่ได้มีโอกาสพบปะ รับฟัง มีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดี และได้มองเห็นว่าพระจิตเจ้าได้ทรงงานอย่างไรท่ามกลางพวกลูก พ่อขอขอบใจ พระสงฆ์ นักบวชผู้รับเจิม สามเณร และครูคำสอน ที่ได้สละเวลาที่มีคุณค่าอย่างยิ่งนี้เป็นของขวัญสำหรับพ่อ

ขอขอบใจ เบเนดีทตา ที่ได้แบ่งปันชีวิตและเป็นพยานถึงชีวิตของลูก ยิ่งฟังก็ยิ่งทำให้พ่อรู้สึกขอบพระคุณพระคุณเจ้า เพราะชีวิตของธรรมทูตชายหญิงจำนวนมากมายที่ได้ส่งอิทธิพลที่มีอาจลี้มเลื่อนได้ เบเนดีทตา ลูกได้พูดเกี่ยวกับธิดาแห่งความเมตตา พ่อปรารถนาที่จะให้คำพูดแรกๆ ของพ่อกับลูกนี้ เป็นการขอบพระคุณสำหรับบรรดาผู้รับเจิมทุกคน ที่ได้สัตย์ซื่อ และอุทิศตนเองในการเป็นมรณสักขีอย่างเจียบๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้บังเกิดผลมากมาย บางทีพ่อไม่ทราบว่าเขาได้เห็นและลี้มรสผลแห่งการอุทิศตนของพวกเขาหรือไม่ แต่พ่อมั่นใจว่าชีวิตของพวกเขาเป็นชีวิตที่บังเกิดผลอย่างแน่นอน พวกเขา คือ คำมั่นสัญญาแห่งความหวัง เพราะฉะนั้นเบื้องต้นนี้ พ่อใคร่เชิญชวนให้ทุกคนระลึกถึงครูคำสอน และผู้รับเจิมอาวุโส ที่ได้มีส่วนทำให้เราได้เกิดมาท่ามกลางความรักและความสนิทสัมพันธ์กับพระเยซู ขอให้เราขอบพระคุณพระคุณเจ้าเนื่องด้วยเขาเหล่านั้น และบรรดาผู้อาวุโสในคณะต่างๆ ของเราที่ไม่สามารถอยู่ร่วมกับเรา ณ สถานที่แห่งนี้ กรุณาบอกกับเขาเหล่านั้น

ด้วยว่า พระสันตะปาปาขออภัยพรมายังเขา ด้วยจิตใจที่ซาบซึ้งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ และขอให้พวกเขาอวยพรพ่อด้วย

พ่อเชื่อว่า วิถีแห่งกระแสเรียกของเราแต่ละคน ก่อปรด้วยประสบการณ์ที่ช่วยให้เราค้นพบ และไตร่ตรองถึงไฟแห่งพระจิตเจ้า เป็นสิ่งที่สวยงามและมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะมีใจขอบพระคุณ การขอบพระคุณเป็น “อาวุธอันทรงพลัง” หากเราสามารถพิศเพ่งและขอบพระคุณสำหรับความรัก ความมีใจเอื้อเฟื้อ ความเห็นอกเห็นใจ และความไว้วางใจ รวมทั้งการได้รับการอภัย ความอดทนอดกลั้น ความพากเพียร และความเห็นใจที่เราได้รับจากผู้อื่น เราก็จะสามารถที่จะเปิดโอกาสให้พระจิตเจ้าประทานลมปราณที่สดใหม่สำหรับที่จะฟื้นฟูชีวิตของเราขึ้นมาใหม่ได้ (จดหมายถึงพระสงฆ์ 4 สิงหาคม ค.ศ. 2019) ขอให้เราระลึกถึงและขอบคุณบรรดาเขาเหล่านั้น และอาศัยแบบอย่างของเขา ให้เราพยายามเป็นชายหญิงที่ทำให้เกิดชีวิตใหม่ ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงประทานให้เรา เราได้รับกระแสเรียกให้เป็นผู้แพร่ธรรมที่บังเกิดผล เราได้รับกระแสเรียกให้เป็นนักรบในการต่อสู้เพื่อสิ่งที่พระองค์ทรงรักและประทานชีวิตให้ ขอให้เราวอนขอพระหรรษทาน และพระพร เพื่อที่ความรู้สึกและมุมมองของเรา จะเป็นเหมือนกับความรู้สึกและสายพระเนตรได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยจังหวะการเต้นแห่งพระหฤทัยของพระคริสตเจ้า และพ่ออยากจะทำบอกลูกด้วยว่า ขอให้เรามีความรักอันร้อนรนต่อพระคริสต์และพระอาณาจักรของพระองค์ จงทำให้เกิดบาดแผลแห่งรักในจิตใจของเรา

ในแง่นี้ พ่ออยากจะทำถามลูก ๆ ว่า เราจะบ่มเพาะงานอภิบาลที่เกิดผลมากมายได้อย่างไร

เบนเด็ทตา ลูกได้แบ่งปันประสบการณ์ที่พระเจ้าประทานให้ ที่พระเจ้าได้ทรงนำลูกผ่านทางความสวยงาม เป็นความสวยงามแห่งพระรูปของพระนางมารีย์ พระนางทอดพระเนตรมายังลูกและทรงกระตุ้นความปรารถนาที่จะให้ลูกรู้จักกับพระนางมากขึ้น ลูกถามตัวเองว่า ผู้หญิงคนนี้เป็นใคร คำถามนี้

ไม่ใช่เป็นเพียงคำพูด ความคิดนามธรรม หรือ ตรรกะที่น่าฟังเท่านั้น ประสบการณ์ของลูกเริ่มต้นที่สายพระเนตรที่ถูkb่มเพาะในตัวลูก มีปรัชญาญาณมากมายที่ซ่อนอยู่ในคำพูดของลูก กล่าวคือ เป็นการปลุกการตระหนักรู้ถึงความงดงามอันน่าประหลาดใจและน่าชื่นชมยินดี ทำให้เกิดทัศนคติและคำถามใหม่ๆ ชีวิตรับเจิมที่ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ๆ สำหรับชีวิตเลยนั้น เป็นชีวิตที่หยุดการเจริญเติบโตลงกลางคัน องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เรียกเราและส่งเราเข้าไปในโลก เพื่อที่จะให้เราบังคับขู่เข็ญ หรือวางภาระที่หนักกว่าภาระมากมายที่ผู้คนได้แบกอยู่แล้ว แต่ส่งเราไปเพื่อให้เราแบ่งปันความชื่นชมยินดี และขอบฟ้าใหม่ที่สวยงามและน่าพิศวง พ่อชอบคำกล่าวของสมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ ที่ 16 ซึ่งในความคิดของพ่อ เป็นคำพูดที่บ่งบอกถึงสถานการณ์ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี นั่นคือ พระศาสนจักรไม่ได้เจริญเติบโตโดยอาศัยความพยายามที่จะทำให้คนกลับใจมากขึ้น แต่อาศัยการดึงดูดความสนใจ (Evangelii Gaudium, 14) “การประกาศพระคริสตเจ้า หมายถึงการแสดงให้เห็นว่า การเชื่อในพระองค์ และติดตามพระองค์นั้น มิได้เป็นเพียงแค่สิ่งจริงแท้และถูกต้องเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งงดงาม สามารถเติมเต็มชีวิตด้วยความงดงามใหม่ และความชื่นชมยินดีที่ลึกซึ้ง แม้ในปัญหาความทุกข์ยาก” (cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium, 167)

เหตุนี้ควรที่จะทำให้เราได้รับกำลังใจ เพื่อไม่ให้เรากลับที่จะสร้างสัญลักษณ์ รูปภาพ และเสียงดนตรี ที่ปลุกความรู้สึกประหลาดใจที่พระเจ้าปรารถนาที่จะประทานให้กับชาวไทยทุกคน อย่างกลับที่จะประสานพระวรสารให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น ชื่น เราจะต้องมองหาวิธีการใหม่ๆ ในการที่จะแบ่งปันพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับโลก ซึ่งจะกระตุ้นความปรารถนาของโลกในการที่จะรู้จักกับพระองค์ ที่จะถามคำถามว่า “บุคคลคนนี้เป็นใคร” และ “ใครคือผู้ติดตามผู้ที่ถูกตรึงบนกางเขน” ขณะที่พ่ออ่านเอกสารเพื่อเตรียมการพบปะกับพวกลูกนั้น ได้สังเกตเห็นด้วยความรู้สึกเจ็บปวดว่า มีหลายต่อหลายคนที่ยังคงมีความคิดว่า ศาสนาคริสต์เป็นศาสนา

ของคนต่างชาติ เป็นศาสนาที่มาจากต่างประเทศ สิ่งนี้ควรจะกระตุ้นเตือนให้เรายพยายามที่จะแบ่งปันความเชื่อของเราด้วย “ภาษาท้องถิ่น” เสมือนกับมารดา ร้องเพลงกล่อมลูกน้อยของตนที่อยู่ในเปล ฉะนั้น เราต้องพยายามที่จะทำให้พระเจ้าปรากฏต่อผู้คนด้วยลักษณะที่มีความเป็นไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำมากกว่าการแปลเอกสารเพียงอย่างเดียว กล่าวคือ เราต้องถอดพระวรสารจากรูปลักษณะของชาวต่างชาติที่สวยงาม เพื่อใช้ท่วงทำนองของแผ่นดินนี้ในการที่จะช่วยให้จิตวิญญาณของพี่น้องของลูกได้เห็นความงดงามแห่งไฟที่ได้รับจุดประกายในตัวลูกทั้งหลายมาก่อนแล้ว พ่อขอให้ลูกภาวนาต่อพระนางมารีย์ ที่ได้ทำให้เบเนดิกต์ตาประทับใจในสายพระเนตรของพระนาง และขอให้เราภาวนาด้วยความไว้วางใจเฉกเช่นลูกของพระนาง ว่า “บัดนี้ โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความกระตือรือร้นใหม่ ในพระผู้เสด็จกลับคืนพระชนม์ชีพ เพื่อนำพระวรสารแห่งชีวิตไปสู่ทุกคน เป็นพระวรสารที่มีชัยชนะต่อความตาย โปรดประทานความกล้าหาญอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะแสวงหาหนทางใหม่ ๆ เพื่อให้พระพรแห่งความงดงามที่ไม่เจือจางนี้ ได้ไปถึงทุกคน” (cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium, 288)

สายพระเนตรของพระนางมารีย์เชื่อเชิญให้เรามุ่งมองไปในทิศทางเดียวกัน คือ ทิศทางที่มุ่งตรงสู่พระเยซูคริสต์ เพื่อทำทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์จะตรัสกับเรา (เทียบ ยน 2: 1-12) พระเนตรที่จับจ้องอยู่ที่เรานั้น เป็นสายตาที่สามารถมองผ่านรูปลักษณะภายนอกและมองเห็นความงดงามที่ซ่อนอยู่ในตัวเราแต่ละคน เป็นการมองด้วยสายตาตามที่พระวรสารได้สอน ซึ่งทำลายโครงสร้างที่คับแคบ การมองคนอื่นในแง่ลบ และการระบุตัวตนว่าเราแตกต่างจากพวกเขา ที่ใดที่คนจำนวนมากมองเห็นแค่คนบาปเพียงคนหนึ่งคนพูดผิดพูดถูก คนเก็บภาษี คนที่ดำเนินชีวิตเสเพล หรือแม้แต่คนทรยศนั้นที่นั่นพระเยซูเจ้าทรงมองเห็นอัครสาวก นี่คือการมองที่สวยงามของการมองดูที่ช่วยให้เราประกาศ เป็นการมองที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและกระตุ้นให้นำส่วนที่ดีที่สุดในแต่ละคนออกมา

ในเวลาที่พักคิดถึงกระแสเรียกของพวกลูกแต่ละคน มีบุคคลมากมายที่
 ได้ร่วมกิจกรรมของเยาวชนที่เป็นการดำเนินชีวิตตามพระวรสาร โดยออกไป
 เยี่ยมคนที่ขัดสน คนที่ถูกลืมน คนที่ถูกดูถูก เด็กกำพร้า และคนชรา พอมั่นใจ
 ว่าในเวลานั้นเองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมพวกลูก และช่วยให้ลูก
 ได้ค้นพบกระแสเรียกที่จะช่วยให้ลูกได้อุทิศทุกอย่างเพื่อพระองค์ เมื่อเราออก
 จากตัวเราเอง พระองค์ก็ทรงพบเรา ณ ที่นั้นนั่นเอง เราค้นพบความสวยงาม
 ของผู้ที่เราพบบนท้องถนน และเห็นว่าเป็นพี่น้องของเรา คน ๆ นั้นไม่ใช่เด็ก
 กำพร้าผู้ถูกทอดทิ้ง คนตกขอบสังคม หรือคนที่ถูกผู้อื่นดูถูกอีกต่อไป ขณะนี้
 คนผู้นั้นมีใบหน้าของพี่น้องของเราแล้ว “พี่น้องที่พระเยซูได้ทรงกอบกู้ นี่เป็น
 ลักษณะของคริสตชน มีวิธีอื่นเพื่อจะเข้าใจความหมายของความศักดิ์สิทธิ์
 นอกเหนือจากการยอมรับศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนอีกหรือไม่” (Exhort. ap.
 Gaudete et Exultate, 98) พ่ออยากจะทำให้กำลังใจลูก เพื่อให้ลูกสามารถที่จะ
 รับใช้พระคริสตเจ้าในพี่น้องของลูกทุก ๆ วัน ตามที่พระสังฆราชได้ชี้ให้เห็นใน
 คำกล่าวของท่านแล้ว เมื่อท่านได้กล่าวถึงพวกลูกด้วยความภาคภูมิใจ พ่อ
 อยากให้พวกลูกสามารถเห็นความงดงามในบุคคลที่คนอื่นดูถูก ทอดทิ้ง หรือ
 ทำให้เป็นเพียงเครื่องมือเพื่อความสุขทางเพศเท่านั้น ด้วยวิธีนี้ พวกลูกจะได้
 สามารถเป็นสัญลักษณ์แห่งความเมตตาอันทรงชีวิตและทรงพลังขององค์พระ
 ผู้เป็นเจ้า พวกลูกจะสามารถเป็นสัญลักษณ์แห่งการเจิมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระ
 จิตเจ้าในแผ่นดินนี้

การเจิมนี้เรียกร้องให้เราต้องภาวนา การบังเกิดผลในการแพร่ธรรม
 เรียกร้องและดำรงอยู่บนความสนิทสนมกับพระเจ้าผ่านการสวดภาวนา เป็น
 ความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เหมือนกับที่ปู่ย่าตายายของเราแสดงออกมา
 เมื่อพวกเขาสวดส่ายประจำบ่อย ๆ มีก็คนในพวกเราที่ได้รับความเชื่อจากปู่ย่า
 ตายาย และได้เห็นแบบอย่างของท่าน ในการทำงานและดูแลบ้านโดยมีส่าย
 ประจำอยู่ในมือ และถวายกิจการงานทั้งหลายแด่พระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ที่พิศ
 พงรำพึงท่ามกลางกิจการอันหลากหลาย และพวกเขายินยอมให้พระเจ้าเป็น

ส่วนหนึ่งในหน้าที่การงานประจำวันอันเล็กน้อยของเขา เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่พระศาสนจักรจะประกาศพระวาจาแก่ทุกคน ในทุกที่ทุกแห่ง และในทุกโอกาส โดยไม่ล่าช้าหรือขลาดกลัว (cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium, 23) เหมือนกับผู้ที่พบกับพระเจ้าหน้าต่อหน้าในทุก ๆ เข้าได้ ถูกส่งออกไปอีกครั้ง หากไม่มีการภาวนา ชีวิตและภารกิจของเราจะไร้ซึ่งความหมาย พละกำลัง และความรื่นรม

สมเด็จพระสันตะปาปา ปอล ที่ 6 เคยตรัสว่า ศัตรูร้ายกาจของการแพร่ธรรม คือ การขาดหัวใจที่รื่นรม (cf. Exhort. Ap. Evangelii Nuntiandi, 80) ใจที่รื่นรมของบรรดานักบวชชายหญิง พระสงฆ์ ครูคำสอน ได้รับการหล่อเลี้ยงจากการพบปะทั้งสองอย่างนี้ คือ การพบกับพระพักตร์พระเจ้า และการพบกับใบหน้าของมนุษย์ พวกเราทุกคนต่างต้องการเวลาที่จะได้ดื่มน้ำจากน้ำพุแห่งชีวิต ถึงแม้ว่ายังมีภารกิจมากมาย ขอให้เราจัดเวลาสำหรับการภาวนา เพื่อคำนึงถึงว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้กอบกู้มนุษย์ เชื่อเชิญให้เรามีส่วนร่วมเพื่อให้ความรอดนั้นสำเร็จเป็นรูปธรรม

พ่อขอขอบใจสำหรับชีวิต การเป็นพยาน การอุทิศตนด้วยใจกว้างอีกครั้ง พ่อขอให้พวกลูกจงอย่าได้ตกอยู่ในการผจญที่คิดว่าพวกลูกมีจำนวนน้อย แต่ขอให้พวกลูกคิดว่า พวกลูกเป็นเครื่องมือเล็ก ๆ ในพระหัตถ์อันสร้างสรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเขียนหน้าประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่สวยงาม ณ ดินแดนแห่งนี้ ในชีวิตของพวกลูกเอง

อย่าลืมภาวนา และภาวนาเพื่อพ่อด้วย

ขอขอบใจ